



НАУКОВИЙ АРХІВ
10 п/д 59

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ
ТА КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ

ПАСПОРТ
об'єкта культурної спадщини

НАУКОВИЙ АРХІВ
КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ЦЕНТР ОХОРОНИ ТА ДОСЛІДЖЕНЬ
ПАМ'ЯТОК АРХЕОЛОГІЇ»
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
0/4 № 14

Група курганів I (група Могили Єристівки)
(найменування об'єкта)

Вид	Тип	Категорія пам'ятки
Археологічний	Комплекс	Місцевого значення

1. Дата утворення об'єкта:

IV-II тис. до н.е., епоха енеоліту – бронзи

2. Місцезнаходження об'єкта:

Село Єристівка, Пришибська сільська рада, Кременчуцький район, Полтавська область, на південній околиці села, на захід та південний захід від вул. Шевченка, за 4,56 км на північний захід (азимут 331°) від приміщення виконкому Пришибської сільської ради.

Географічні координати об'єктів комплексу:

№ п/п	Координати умовних центрів насипів, градуси, мінути, секунди (датум VGS 84)	
	N	O
1	49° 4'47.15"	33°42'22.56"
2	49° 4'50.65"	33°42'22.27"
3	не встановлені	не встановлені
4	не встановлені	не встановлені
5	не встановлені	не встановлені
6	не встановлені	не встановлені
7	не встановлені	не встановлені

Під'їзд з м. Полтави: автотрасою Р-17 Суми – Полтава – Олександрія, у напрямку на Кременчук, до с. Солониця, далі автошляхом на с. Пришиб, до с. Єристівки, і по території села вул. Шевченка — на південну околицю.

3. Охоронний № пам'ятки:

4696 – Пл

4. Дати і № документів, відповідно до яких об'єкт узятий на державний облік та визначено категорію пам'ятки:

Наказ Міністерства культури України № 228 від 27.03.2013, додаток 3, п. 33.

5. Наявність охоронних дошок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок:

Охоронна дошка не встановлена.



6. Власник:

Земельні ділянки, зайняті насипами могильника, перебувають у державній власності, у складі земель підприємств, організацій, установ.

7. Користувач:

Пришибська сільська рада: 39750, Полтавська область, Кременчуцький район, с. Пришиб, вул. Леніна, 46, тел. (+380536) 73-37-42. Сільський голова: Городянко Валентина Іванівна.

8. Охоронний договір:

Охоронний договір не укладено.

9. Функціональне використання:

Сучасне	Первісне	Інші (протягом часу існування об'єкта)
Кладовище, пункт триангуляції, орні угіддя.	Насипи над похованнями	Кладовище, орні угіддя мешканців сіл Лавриківка та Єристівка

10. Історичні дані про об'єкт:

Група курганів споруджена, як і більшість курганів лісостепу та степу України, в якості поховально-культових споруд із ґрунту над стародавніми похованнями за доби пізнього енеоліту – бронзового віку.

Найбільший курган могильника, певно, був нанесений на плани землекористування 1971 р., а також згадується Г.О. Сидоренко серед 77 насипів на території земель колгоспу ім. Ватутіна. В натурі два найбільші кургани могильника вперше оглядалися Г.М. Некрасовою 1986 р. (молодший науковий співробітник ІА АН УРСР, розвідки з укладання археологічної частини «Зводу пам'яток історії та культури» по Полтавській області).

Могильник обстежувався О.Б. Супруненьком, І.М. Кулатовою та К.М. Мироненком у 2003 р. (Центр охорони та досліджень пам'яток археології УК ПОДА, експертиза ділянки Єристівського родовища ВАТ «Полтавський ГЗК»).

Востаннє кургани обстежувалися О.Б. Супруненьком 2010 р. з метою підготовки матеріалів до паспортизації комплексу археологічних об'єктів (Полтавська археологічна експедиція Державного підприємства «Науково-дослідний центр «Охоронна археологічна служба України» Інституту археології НАН України).

В науковій звітності кургани згадуються як курганий могильник (група курганів) І біля с. Єристівка. За даними картографічних джерел (див. нижче) найбільший насип групи має власну назву — Могила Єристівка.

Внаслідок будівництва асфальтованого покриття головної вулиці села у 1980-х рр. до курганів групи влаштований під'їзд із твердим покриттям, спрямований на південь від шосе сс. Дмитрівка – Єристівка – Пришиб.

На топографічних картах-«триверстовках» 1869 р. та 1918-1922 рр. на місці розташування групи міститься лише позначення кладовища між двома селами — Лавриківка й Єристівка, що засвідчує функціонування некрополя на поверхні найбільшого кургану могильника, принаймні, з середини XIX ст. Наявність позначки абсолютної висоти — 48,62 сажени над рівнем моря, вказує на використання цього насипу для топографічних вимірів ще в той час. Садиби обох сіл знаходилися нижче по схилу, насипи дрібних курганів, певно, використовувалися під присадибні ділянки.

На дрібномасштабній карті М-36-104-В-г-2, складеній за геодезичними зйомками 1953 р., курган № 1 мав відносну висоту 8,0 м, розміщувався на прямокутному в плані кладовищі, що повністю його перекривало та навіть значно виходило поза його межі з



усіх боків. Тобто, можна припустити наявність ряду поховань некрополя й на віддалі від піл насипу. На вершині кургану стояв пункт тріангуляції третього класу, з абсолютним значенням висоти 85,7 м. На цій картографічній основі насип мав власну назву — «Могила Єристівка». Північніше від нього позначений другий за розмірами курган могильника (№ 2), з відносною висотою 1,6 м та абсолютною 79,2 м. Поруч із ним, на схід від сучасної дороги, міститься позначка ще одного курганного насипу з відносною висотою 0,6 м. На разі місце розташування кургану забудоване садибами жителів с. Єристівка і не встановлене. Таким чином, у складі могильника на середину XX ст. було дещо більше насипів, у порівнянні із зафіксованою на сьогодні їх кількістю.

На карті Х-39-63-А-б-4 масштабу 1:10 000 см, складеній за рекогносцировкою 1982 р., насип позначений лише як пункт тріангуляції на кургані з відносною висотою 7,5 м. На сучасній топографічній карті М 1:100 000 см М 36-104 насип має відносну висоту 8,0 м, абсолютну — 85,7 м, на його вершині знаходився пункт тріангуляції третього класу. На топографічній основі масштабом 1:50 000 см останніх років на місці кургану № 1 показане лише кладовище, а як об'єкт археологічного походження значиться великий розорюваний курган на північ.

До складу групи раніше входив ще один насип — на північ від найбільшого кургану могильника (№ 1), що на сьогодні повністю зруйнований кладовищем села та спорудженням на ньому цегляної «Стели жалоби». Ще один курган позначений на «генштабівській» карті сер. XX ст. на схід від насипу № 2 могильника, в межах сучасної забудови. На сьогодні його місце розташування, як і факт збереження, не встановлені.

Археологічні розкопки не проводилися.

11. Відомості про сучасний стан об'єкта:

Розташування об'єкта і його роль в навколишньому середовищі	Група курганів (група «Могили Єристівка», «Єристівської могили») розташована на панівному підвищенні біля краю невеликого мису другої тераси лівого берега р. Лизька (правої притоки р. Сухий Кобелячок, лівої притоки р. Дніпра), на південній околиці села. Цей мис має абсолютну висоту 75,0 м у Балтійській системі вимірювань. Кургани скупчені у вигляді ланцюжка вздовж краю тераси навколо найбільшого. Це задернований насип «Єристівської могили», що є орієнтиром та історико-ландшафтною домінантою навколишньої місцевості, помітним підвищенням серед низинної заплавної і надзаплавної рівнини межиріччя Псла та Сухого Кобелячка, виразною археологічною пам'яткою з підвищеною топографією, доступною для огляду. З кургану проглядається вся оточуюча місцевість на відстань 3-5 км, добре розрізнялися сусідні великі кургани, у т.ч. досліджені «Кормилиця», «Стовбувата могила», і на разі ще збережені — «Новоселівська» та «Смцівська могили».
Ландшафт	Ландшафт місця розташування комплексу археологічних об'єктів — рівнинний, з наявністю зі сходу стрімкого підйому другої тераси на 7-8 м над рівнем заплави, безпосередньо над руслом невеликої річки Лизька. Заплава останньої неширока — 80-120 м, вкрита лучно-степовою рослинністю або розорана. Дерев та кущі займають здебільшого схили тераси чи край її плато, де пов'язані своєю появою з існуванням присадибних насаджень вздовж вулиці. Підвищена ділянка тераси з мисом обрана в XIX ст. для влаштування сільського кладовища, яке спотворило основу та схили найбільшого і сусіднього курганів. Ще одним новітнім втручанням є



	пункт тріангуляції із вежею, звареною зі сталевих труб і встановленою на вершині «Могили Єристівки» поміж поховань. Доповнює ці новації житлова забудова села. На північ від групи курганів розташована споруда давно непотрібного сільського клубу, збудованого на місці великого кургану, висотою близько 2 м. Тому приміщення клубу постійно розтріскується і просідає, вимагаючи нових ремонтів, кошти на які вже котре десятиліття відсутні. Наявність розташованого над заплавою величезного за розмірами кургану на території с. Єристівка є не тільки свідченням давньої обжитості пониззя Сухого Кобелячка, його освоєння степовими племенами найдавніших кочівників, а й по-суті позначенням межі поширення аж до пониззя Псла суто степової традиції курганного обряду, зі зведенням циклопічних насипів, з використанням мегалітичної гранітної скульптури та кам'яних скринь тощо, які продукувалися для поховального та ін. обрядів здебільшого населенням доби раннього бронзового віку. На насипу «Єристівської могили» наявні окремі скупчення рідкісних рослин, зокрема, ковили волосистої (останні вказують на непорушеність певної частини масиву насипу кургану та його давній вік), кущики тирси та ін. степових трав.																																
Опис об'єкта	Могильник на сьогодні складається з 7-ми насипів, висотою 0,30-8,20 м і діаметром 15-85 м. Кургани вишикувані компактним ланцюжком на 0,30 км у напрямку північ-північний схід – південь-південний захід, уздовж схилу тераси. Шість насипів розорюються (№№ 2-3, 5-8), один — задернований (№ 1). Найбільший курган (№ 1) — «Могила Єристівка», — за переказами місцевих жителів, використовується з кінця XVIII ст. під кладовище. На насипу помітні більше 70 позначених горбками могил XIX-XX ст. На вершині встановлений пункт тріангуляції третього класу, стальна вишка якого добре помітна зі всіх куточків округи. Інші розорані кургани групи (№№ 2-7) також добре помітні, мають оплилі, проте, зі слідами стрімкості схилів насипи. Невеликий курган № 5 немовби нависає над схилом мису, розташовуючись на західному його відрозі, нижче «Єристівської могили». На полах курганів №№ 6-7 виявлено чимало уламків гончарного посуду XIX ст., а також окремі черепки від ліпних посудин бабинської і зрубної культур. Характеристика розмірів насипів приведена у таблиці нижче: <table><tr><th>№ п/п</th><th>Висота (м)</th><th>Діаметр (м)</th><th>Примітки</th></tr><tr><td>1</td><td>8,20</td><td>75 x 85</td><td>Задернований, під кладовищем</td></tr><tr><td>2</td><td>1,20</td><td>35</td><td>Розорюється</td></tr><tr><td>3</td><td>0,40</td><td>15</td><td>Насип дещо розтягнутий.</td></tr><tr><td>4</td><td>0,45</td><td>10 x 12</td><td>Розорюється.</td></tr><tr><td>5</td><td>1,40</td><td>50</td><td>Розорюється.</td></tr><tr><td>6</td><td>0,70</td><td>28 x 30</td><td>Розорюється, зі слідами від новітньої забудови.</td></tr><tr><td>7</td><td>0,35</td><td>16</td><td>Розорюється, займає відділене вибалком підвищення мису, за 70 м на південь від насипів №№ 6 і 7.</td></tr></table> Під час обстежень поряд із курганами виявлені уламки ліпного посуду пізньонеолітичної епохи, доби раннього, середнього і пізнього бронзового віків.	№ п/п	Висота (м)	Діаметр (м)	Примітки	1	8,20	75 x 85	Задернований, під кладовищем	2	1,20	35	Розорюється	3	0,40	15	Насип дещо розтягнутий.	4	0,45	10 x 12	Розорюється.	5	1,40	50	Розорюється.	6	0,70	28 x 30	Розорюється, зі слідами від новітньої забудови.	7	0,35	16	Розорюється, займає відділене вибалком підвищення мису, за 70 м на південь від насипів №№ 6 і 7.
№ п/п	Висота (м)	Діаметр (м)	Примітки																														
1	8,20	75 x 85	Задернований, під кладовищем																														
2	1,20	35	Розорюється																														
3	0,40	15	Насип дещо розтягнутий.																														
4	0,45	10 x 12	Розорюється.																														
5	1,40	50	Розорюється.																														
6	0,70	28 x 30	Розорюється, зі слідами від новітньої забудови.																														
7	0,35	16	Розорюється, займає відділене вибалком підвищення мису, за 70 м на південь від насипів №№ 6 і 7.																														



Перебудови, втрати й історичні нашарування	Насипи курганів, крім суто природних руйнацій, мають чимало втрат. Так, курган № 1 значно пошкоджений влаштуванням кладовища (вся верхня частина його насипу зруйнована майже повністю на 2,0-2,5 м у глибину). У центрі на вершині кургану споруджений пункт триангуляції й елементи його обвалування, встановлені численні огорожі могил. Кургани №№ 2-7 пошкоджені розорюванням, яке спричинило знищення від 20 до 40 відсотків обсягу насипів.
Наявність творів мистецтва та їх опис	На поверхні кургану № 1 зберігся, принаймні, один надгробок з тесаного граніту XIX ст., у формі витягнутого прямокутника, з частково відбитою потоншеною округлою (?) верхівкою. З тильного боку — витесаний християнський прямий хрест на основі-постаменті.
Опис території об'єкта	Група курганів займає панівне підвищення краю невеликого мису другої тераси лівого берега р. Лизька. Територія кургану № 1 («Єристівської могили») вкрита похованнями кладовища XIX-XX ст., навколо частини з яких встановлені огорожі. В центрі на вершині насипу є вежа тригопункту. Поли також задерновані, зайняті насадженнями кущів та окремих дерев. Насипи №№ 2-7 — розорюються. Навколишня поверхня має ухил у західний бік, до русла річки.
Загальна оцінка технічного стану об'єкта, дата, № акта технічного стану	Основним матеріалом для побудови насипів курганів був ґрунт, можливо, для окремих поховальних комплексів та кромлехів використовувалися каміння, дерево. Загальний стан величезного кургану № 1 в цілому майже задовільний, з огляду на його розміри. Насип належить до числа археологічних об'єктів, що не розорювалися, і входить до переліку найбільших курганів Полтавської області. Стан кургану № 3 — задовільний, незважаючи на розорювання. Кургани №№ 2, 5-7, можна вважати, знаходяться у поганому стані збереження. Акт обстеження технічного стану від 05 жовтня 2010 р. додається.
Наявність інженерних мереж та інженерного обладнання	На вершині кургану № 1 та в масиві насипу розміщений пункт триангуляції третього класу та його основа. За 3 м на схід від поли зруйнованого кладовищем насипу кургана на північ від «Єристівської могили», з боку вулиці, прокладений водопровід, завершений біля кладовища останньою водорозподільчою колонкою.
Дата і № довідки про майнову цінність об'єкта, найменування організації, яка провела оцінку, вартість в гривнях	Майнова цінність не визначена.

12. Перелік складових (для комплексу (ансамблю), визначного місця):

1. Курган № 1 («Могила Єристівка»). 2. Курган № 2. 3. Курган № 3. 4. Курган № 4. 5. Курган № 5. 6. Курган № 6. 7. Курган № 7.



13. Територія об'єкта:

Площа	Площа, яку займають кургани, становить 0,4528 га. Зокрема: курган № 1 — 0,0471 га; курган № 2 — 0,0962 га; курган № 3 — 0,0177 га; курган № 4 — 0,0094 га; курган № 5 — 0,1963 га; курган № 6 — 0,0660 га; курган № 7 — 0,0201 га.
Опис меж території об'єкта	Насипи обмежуються полями в радіусі 8-45 м від їх умовних центрів — найвищих точок (сучасних вершин). Сусідні землекористувачі не визначені.

14. Оцінка антропологічної, археологічної, естетичної, етнографічної, історичної, мистецької, наукової чи художньої цінності об'єкта:

Якості об'єкта, завдяки яким він набуває культурної цінності як пам'ятка	Курганний могильник відповідає критерію автентичності, має важливе наукове історико-археологічне та суто культурне значення як значний комплекс насипів стародавнього некрополя доби енеоліту – раннього бронзового віку. Насипи, і передусім «Єристівська могила», є ваговою складовою історичного ландшафту Полтавщини і Кременчуччини зокрема, зразком значного поховально-культового комплексу об'єктів малого, середнього та найбільшого розмірів, що є рідкісним явищем для Придніпровського Лівобережного терасового лісостепу. Крім того, величезний курган № 1 є одним із найбільших насипів не тільки на Кременчуччині, а й на Полтавщині взагалі. Його значення підсилене великими розмірами, порівняною непорушністю та задернованістю всієї споруди, не випадковим розташуванням її на старому геологічному розломі Кременчуцької магнітної аномалії. Для предмету охорони комплексу важливим є збереження масивів насипів від руйнування, інтенсивного розорювання, втрати рослинного покриву на насипу № 1, не допущення пошкоджень під час прокладання комунікацій та інших будівельних робіт.
---	--

15. Зони охорони пам'ятки:

Організація-розробник науково-проектної документації	Зони охорони об'єкта не визначені.
Дата розроблення науково-проектної документації	
Дата і номер документа про затвердження науково-проектної документації	
Короткий опис меж зон охорони із зазначенням площі кожної зони	Проект меж охоронної зони не затверджено. Рекомендована охоронна зона охоплює територію, зайняту кожним із курганів окремо, смугою: 1) шириною 20 м навкруги насипу № 1; 2) смугою, шириною 15 м навкруги насипів №№ 2-7. У цій зоні можуть проводитися сільсь-



Археологічні матеріали	когосподарські роботи, обмежені неглибокою (до 20 см) оранкою. Рекомендовано вирощування багаторічних кормових трав. Будь-які земляні роботи від глибини більше 0,20 м повинні проводитися під археологічним наглядом фахівців.
------------------------	---

16. Наявність науково-дослідної та науково-проектної документації на об'єкт:

Найменування документації	Рік розроблення	Автор (організація)	Місце зберігання, інв. №
Научный отчет	1986	Луговая Л.Н., Мельникова И.С., Некрасова Г.М.	Науковий архів Інституту археології НАН України, м. Київ, фонд експ., 1986/306, № 24801; НА Центру охорони та досліджень пам'яток археології УК Полтав. ОДА, фонд експ., справи 15-15а.
Науковий звіт	2003	Супруненко О.Б., Кулатова І.М., Мироненко К.М.	Науковий архів ІА НАНУ, фонд експ., 2003/2; НА ЦОДПА, фонд експ., справа 357.

17. Дослідницькі й реставраційні роботи на об'єкті:

Найменування робіт	Рік проведення	Замовник	Автор, проектна організація	Підрядна організація
Археологічні розвідки	1986	Українське товариство охорони пам'яток історії та культури, Київ, вул. І. Мазепи, 21, корп. 19	Г.М. Некрасова	Інститут археології Академії наук УРСР, сучасна адреса: м. Київ-210, просп. Героїв Сталінграда, 12
Археологічні розвідки	2003	ВАТ «Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат», Полтавська обл., м. Комсомольськ, вул. Будівельників, 16	Супруненко О.Б., Кулатова І.М., Мироненко К.М.	Центр охорони та досліджень пам'яток археології управління культури Полтавської ОДА, м. Полтава, вул. Комсомольська, 37
Обміри, фотозйомка	2010	Центр охорони та досліджень пам'яток археології управління культури Полтавської ОДА, м. Полтава, вул. Комсомольська, 37	Супруненко О.Б., Шерстюк В.В., Лямкін В.В.	Державне підприємство «Науково-дослідний центр «Охоронна археологічна служба України» Інституту археології НАН України, м. Київ-210, просп. Героїв Сталінграда, 12

18. Основні джерела відомостей про об'єкт:

Археологічні матеріали	Археологічних музейно-наукових фондів матеріалів з комплексу об'єктів немає. Знахідки з розкопок курганів в окрузі села 2008-2010 рр. зберігаються у Комсомольському історико-краєзнавчому музеї.
Іконографічні матеріали	Іконографічні матеріали відсутні.



Архівні матеріали	1. Луговая Л.Н., Мельникова И.С., Некрасова А.Н. Отчет об археологических исследованиях разведотряда Полтавского краеведческого музея в составе ЛСРЭ ИА АН УССР на территории Полтавской области в 1986 году. — Полтава, 1987 // НА ЦОДПА. — Ф.е. — Спр. 15-15а. — Арк. 54. — Рис. 201. 2. Супруненко О.Б., Кулатова І.М., Мироненко К.М. Звіт про археологічні обстеження ділянки землевідводу Єристівського родовища залізистих кварцитів та під розширення Західних відвалів Дніпровського рудуправління ВАТ „ПГОК” на землях Дмитрівської та Пришибської сільрад Кременчуцького району та Комсомольської міськради в 2002-2003 рр. — Полтава, 2002-2003 // НА ЦОДПА. — Ф.е. — Спр. 357. — Арк. 19-20. — Рис. 4:20; 17-18.
Картографічні та бібліографічні матеріали	3. Карта: в 1 дюйме 3 версты. Ряд XXV. Лист 12. Губ. Екатеринославской, Херсонской и Полтавской / Часть Херсонс. губернии исправл. по рекогносцир. 1869 г. // НА ЦОДПА. — Ф. 7 к/м. — Спр. 15. — Арк. 14. 4. Карта: М-36-104-В-г-2. — М 1:10 000 / Главное управление геодезии и картографии МВД СССР. — Комбинированная съемка 1953 г. — Отпечатано в 1955 г. 5. Сидоренко Г.О., Махно Є.В., Телегін Д.Я. Довідник з археології України: Полтавська область. — Київ: Наукова думка, 1982. — С. 60. 6. Карта: Х-39-63-А-б-4. — М 1:10 000. — Съемка 1982 г. 7. Карта: Генеральный штаб. — М-36-104. — Комсомольськ. — М 1:100 000. — Состояние местности на 1982 г. — Издание 1983 г. 8. Атлас Днепродзержинского и Днепровского водохранилищ. М 1:50 000. — Киев: Киевская военно-топографическая фабрика, 2004. — С. 9. 9. Супруненко О.Б., Кулатова І.М., Мироненко К.М. Археологічні пам'ятки околиць Комсомольська // Археологічний літопис Лівобережної України. — Полтава, 2004. — № 1-2. — С. 30-31, 42. — Рис. 14:47; 19-20; 24. 10. Супруненко О.Б., Кулатова І.М., Мироненко К.М., Артем'єв А.В., Маєвська С.В. Старожитності околиць Комсомольська. — Київ-Полтава: Археологія, 2005. — Частина І. — С. 30-31, 42. — Рис. 14:47; 19-20; 24. 11. Супруненко О.Б. Єристівка с., Кременчуцький р-н. Єристівська могила // Полтавка: Полтавська енциклопедія / У 12 т. — Т. 12: Релігія і церква. — Полтава: Полтавський літератор, 2009. — С. 218-219.

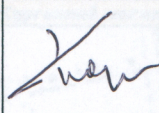
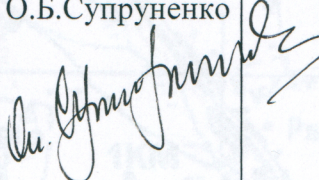
19. До паспорта додаються графічні матеріали та фотофіксація:

Найменування	Кількість	Дата виконання	Виконавець
Картосхема місцезнаходження курганного могильника та інших пам'яток археології на території Пришибської сільської ради (основа: Генеральный штаб. М-36-104. Комсомольськ. М 1:100 000. Состояние местности на 1982 г. Издание 1983 г.).	1	2010	Шерстюк В.В.



Детальний план-схема розташування курганного могильника (основа: <i>Атлас Днепродзержинского и Днепровского водохранилищ. М 1:50 000. — Киев: Киевская военно-топографическая фабрика, 2004</i>).	1	2010	Шерстюк В.В.
Кургани могильника на космічному фотознімку (програма «Google Earth 5.2.1.1588»).	1	2010	Шерстюк В.В.
Генеральний план місцерозташування курганного могильника.	1	2010	Менчинська Т.В., Супруненко О.Б.
План курганного могильника із позначенням рекомендованої зони охорони.	1	2010	Менчинська Т.В., Супруненко О.Б., Шерстюк В.В.
Вигляд кургану № 1 1986 р., з півдня (за Г.М. Некрасовою).	1	1986	Некрасова Г.М.
Вигляд кургану № 1, з півдня.	1	2010	Супруненко О.Б.
Насип № 1 могильника, з північного сходу.	1	2010	Супруненко О.Б.
Вигляд центральної частини насипу № 1 зі сходу.	1	2010	Лямкін В.В.
Вигляд кургану № 2, з південного сходу.	1	2010	Супруненко О.Б.

Паспорт склали:

Посада та назва організації	Спеціальність, кваліфікаційний рівень	Прізвище, ініціали	Підпис	Дата складання
Зав. відділом археології раннього залізного віку Інституту археології НАН України	доктор історичних наук, професор	С.А.Скорий		05.10.2010
Заступник директора ДП НДЦ «Охоронна археологічна служба України» Інституту археології НАН України по Полтавській обл., заслужений працівник культури України	кандидат історичних наук, старший науковий співробітник	О.Б.Супруненко		05.10.2010

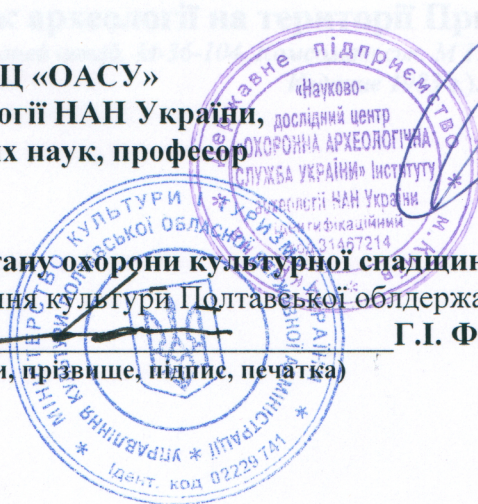
**Директор ДП НДЦ «ОАСУ»
Інституту археології НАН України,
доктор історичних наук, професор**

Д.Н. Козак

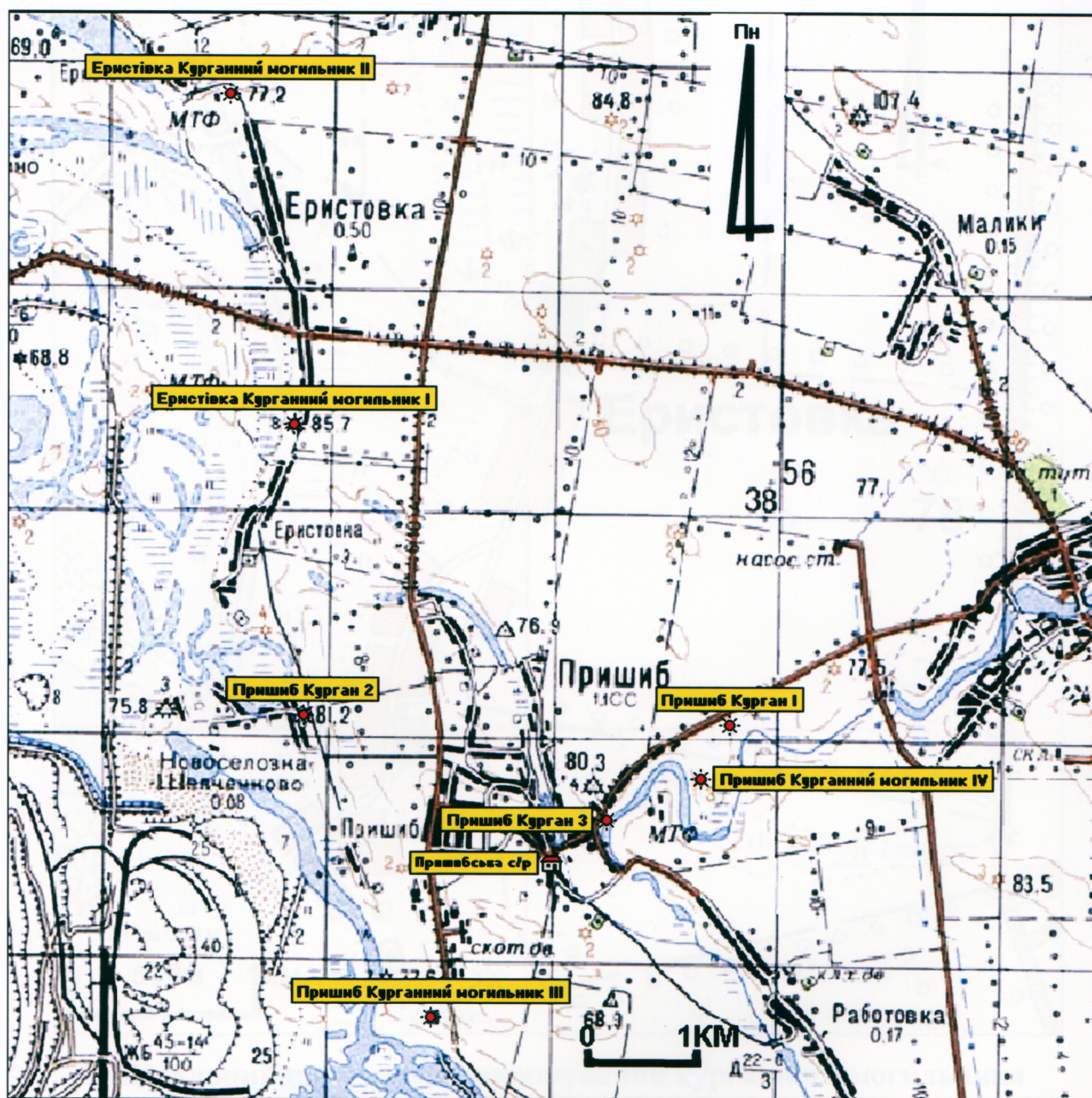
**Керівник органу охорони культурної спадщини —
Начальник управління культури Полтавської облдержадміністрації**

Г.І. Фасій

(ініціали, прізвище, підпис, печатка)



Ілюстрації



1. Картохема місцезнаходження курганного могильника та інших пам'яток археології на території Пришибської сільської ради

(основа: Генеральный штаб. М-36-104. Комсомольск. М 1:100 000. Состояние местности на 1982 г. Издание 1983 г.).





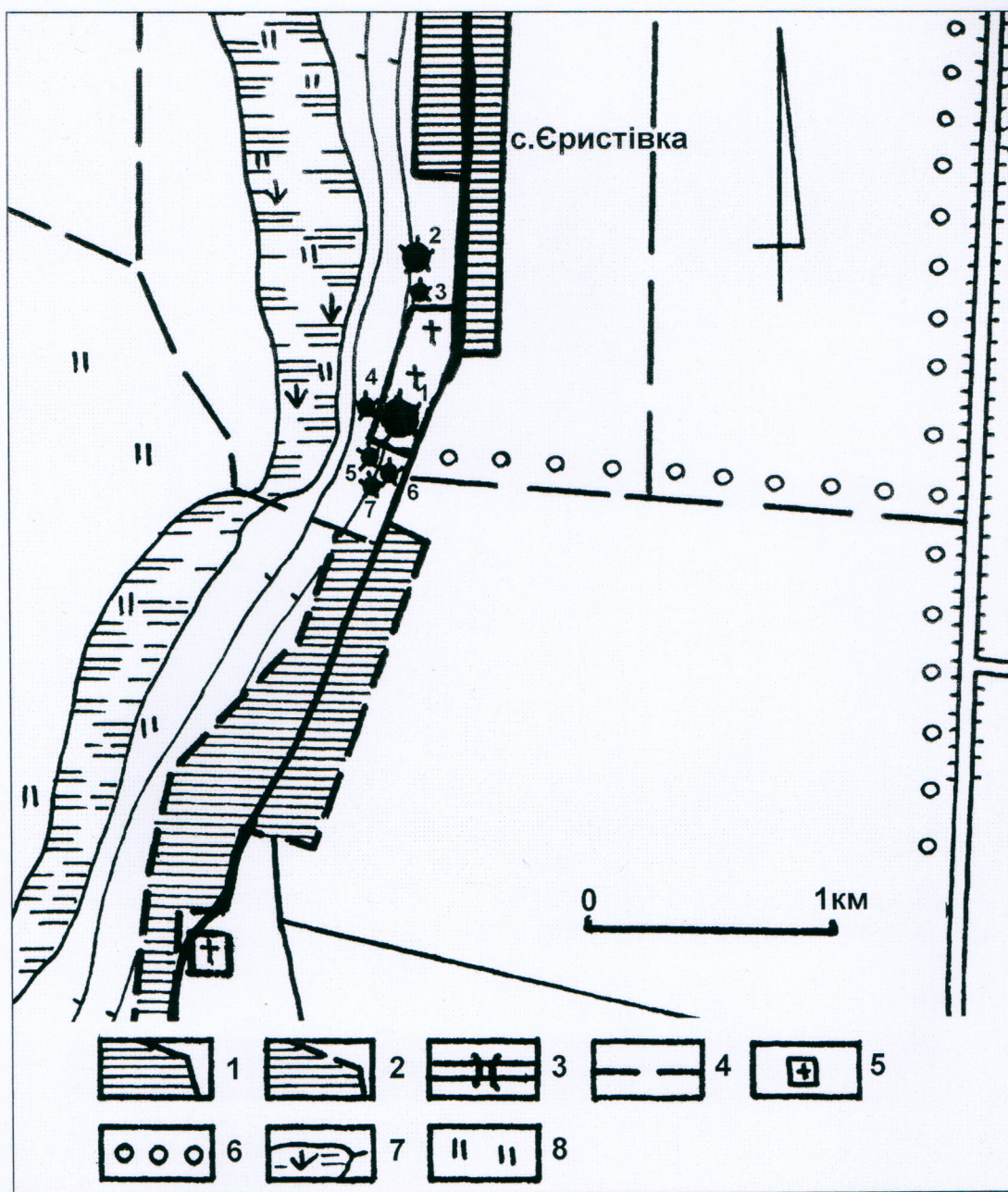
2. Детальний план-схема розташування курганного могильника
 (основа: Атлас Днепродзержинського і Дніпровського водохранилищ. М 1:50 000. — Киев:
 Киевская военно-топографическая фабрика, 2004).





3. Могильник на космічному фотознімку
(№№ 1-7 – існуючі на сьогодні кургани, №№ 8-9 – зруйновані насипи)
(програма «Google Earth 5.2.1.1588»).

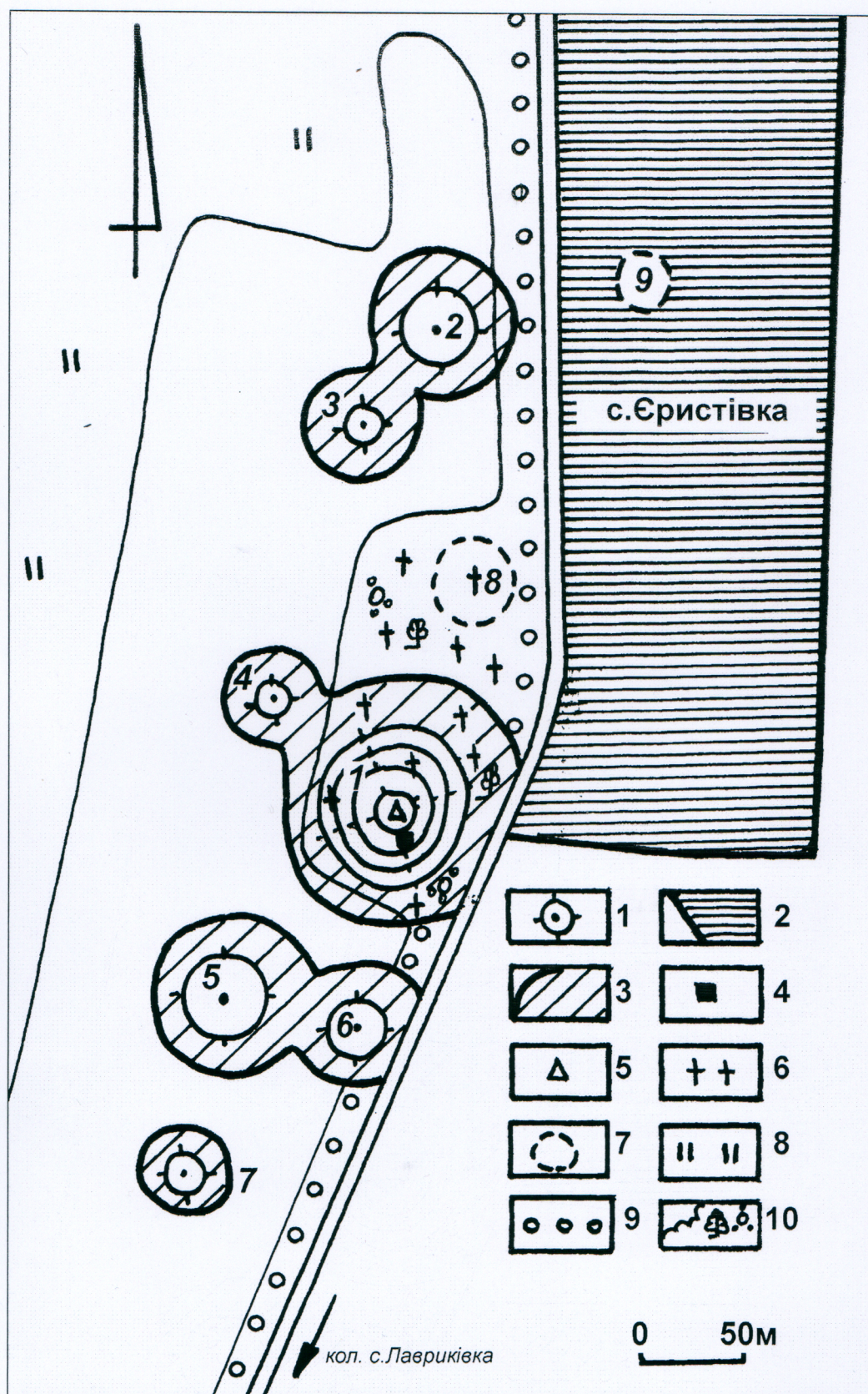




4. Генеральний план місцезорозташування курганного могильника.

Умовні позначення: 1 – житлові масиви садиб; 2 – знесена забудова кол. с. Лавриківка; 3 – дороги з твердим покриттям, містки; 4 – ґрунтові дороги; 5 – кладовище; 6 – лісосмуги; 7 – болота; 8 – луки.





5. План могильника із позначенням рекомендованої зони охорони.

Умовні позначення: 1 – насипи курганів та їх умовні центри; 2 – житлова забудова села; 3 – територія рекомендованої охоронної зони; 4 – кам'яні надгробки кладовища; 5 – пункт триангуляції; 6 – кладовище; 7 – повною мірою або частково знищені насипи курганів; 8 – луки; 9 – лісосмуги; 10 – дерева і чагарники.





6. Вигляд кургану № 1 в 1986 р., з півдня (за Г.М. Некрасовою).



7. Вигляд кургану № 1, з півдня.



8. Насип № 1 могильника, з півдня — південного сходу.

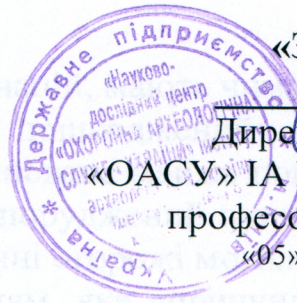


9. Вигляд центральної частини кургану № 1, зі сходу.



10. Вигляд кургану № 2, з південного сходу.





«Затверджую»

Директор ДП НДЦ
«ОАСУ» ІА НАН України
професор Козак Д.Н.
«05» жовтня 2010 р.

А К Т

огляду технічного стану об'єкта археології курганного могильника І (група Могили Єристівки (Єристової))

с. Єристівка

01 жовтня 2010 р.

Ми, що нижче підписалися, — представники Полтавської археологічної експедиції ДП НДЦ «ОАСУ» ІА НАН України: заступник директора ДП НДЦ «ОАСУ» по Полтавській обл. Супруненко О.Б., науковий співробітник Шерстюк В.В., молодший науковий співробітник Пуголовок Ю.О. а також співробітник Комсомольського історико-краєзнавчого музею Лямкін В.В., склали цей акт про те, що цього числа проведений огляд технічного стану археологічного об'єкта — курганного могильника І (група Могили Єристівки (Єристової), що розташований на території Пришибської сільської ради, Кременчуцького району, Полтавської області, на південній околиці с. Єристівка.

Внаслідок огляду цього об'єкта археології встановлено:

І. Місце розташування об'єкту.

1. Група курганів (група «Могили Єристівка», «Єристівської могили») розташована на панівному підвищенні біля краю невеликого мису другої тераси лівого берега р. Лизька (правої притоки р. Сухий Кобелячок, лівої притоки р. Дніпра), на південній околиці села. Цей мис має абсолютну висоту 75,0 м у Балтійській системі вимірювань.

2. Пришибська сільська рада, Кременчуцький район, Полтавська область, на південній сучасній околиці села Єристівка, на захід та південний захід від центральної вулиці села (вул. Шевченка), за 4,56 км на північний захід (азимут 331°) від приміщення виконкому Пришибської сільської ради. Дорога продовжується далі до нині неіснуючого с. Лавриківка (кол. куток с. Єристівка), і далі на с. Пришиб.

ІІ. Загальний стан об'єкту.

3. Могильник на сьогодні складається з 7-ми насипів, висотою 0,30-8,20 м і діаметром 15-85 м. Кургани вишикувані компактним ланцюжком на 0,30 км у напрямку північ-північний схід – південь-південний захід, уздовж схилу тераси.



4. Насипи курганів, крім суто природних руйнацій, мають чимало втрат. Так, курган № 1 («Могила Єристівка») значно пошкоджений влаштуванням кладовища (вся верхня частина його насипу зруйнована майже повністю на 2,0-2,5 м у глибину). У центрі на вершині кургану споруджений пункт тріангуляції та елементи його обвалування, встановлені численні огорожі могил.

Кургани №№ 2-7 пошкоджені розорюванням, яке спричинило знищення від 20 до 40 відсотків обсягу насипів.

Акт складений у 3-х примірниках.

Підписи:

Заступник директора
ДП НДЦ «ОАСУ» ІА НАНУ
по Полтавській області

О.Б. Супруненко

Науковий співробітник
ПАЕ ДП НДЦ «ОАСУ» ІА НАНУ

В.В. Шерстюк

Молодший науковий співробітник
ПАЕ ДП НДЦ «ОАСУ» ІА НАНУ

Ю.О. Пуголовок

Співробітник Комсомольського
історико-краєзнавчого музею

В.В. Лямкін

